

BOŻYC (1) *sb m*

I sg bożyc(e)m.

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Syn Boga; przen: Monarcha o nieograniczonej władzy: Iam yesth pan vyelky [...] mam stholecz y Coroną Chostrzewową, [...] nathe m swyeczcie, nathey zyemy yełthem bozyczym LibLeg 7/40v.

Cf BOŻYCIEL

ZZie